

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵּר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זִיע"א

וּבּו': "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדְשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מִנְקֻד

פְּרֻשֵׁת פְּנִיחָס

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של לי חלקים

כרך כ"ב - חלק י"ד

קונטרס 644

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יחד שבטי ישראל לסיים כל ספר הזוהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישראל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

אָדָר א' תשע"א לפ"ק - בעייה"ק בית שמש תובב"א

הקול קול יעקב

**אין פחם של ישראל אלא בפיהם
בִּדְנו כח אדיר, לְנִצַּח אֶת הָאוֹיֵב, לְתֵת אֶת הַמַּכָּה הָרִאשׁוֹנָה!
לומדי הזוהר הקדוש נותנים את המכה הראשונה!**

צה"ל מתכוננים להחזיר "מכה שנייה" לאירן על ידי צוללות, זאת אומרת שִׁקְבָר השלימו עם העבדה, שתהיה זו אירן שתתן את "המכה הראשונה" - פְּצָצָה גרעינית לישראל [ח"ו], (והצבא משער שזה עלול לגבות כמליון נפש רח"ל).

**המדינה כבר השלימה עם המצב! אנחנו לא משלימים עם המצב הזה!
ונהפוך הוא! אשר ישלטו היהודים המה בשונאיהם!**

אנחנו נתן את "המכה הראשונה"!

"נקחלו היהודים בעריהם בכל מדינות המלך" ... ללמוד זוהר הקדוש
"ואיש לא עמד לפניהם כי נפל פחדם על כל העמים": (אסתר פרק ט ב)

אנחנו יכולים מידי יום ביומו לסים את כל ספר הזוהר הקדוש ואפילו
מספר פעמים, וכך נמנע את האסון ונקרב את הגאולה בקסד וברחמים.

וכך אומר משה רבנו עליו השלום לרשב"י זי"ע בזוהר הקדוש (פרשת נשא דף קכ"ד), "בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזוהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי". [באור הדברים: בזכות החבור שלך, ספר הזוהר הקדוש, יצאו בני ישראל מן הגלות ברחמים ללא צרות ויסורים וללא צער חבלי משיח!]

פיצד זה אפשרי? - האם יכולים ליישם זאת?

אכן, אפשר ואפשר! - בתכנית קלה ומתאימה לכל אחד ואחד!

שלא תגידו לא ידענו! - שלא תאמרו לא יכלנו!

בִּדְנו הַדָּבָר, וְחֹב קְדוּשָׁה הוּא לָנו! - מִי לֵה' אֵלָי!

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג' דף קנ"ג): ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "ישראל דרור בארץ אכ"ר".

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי בן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטר בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג')... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזוהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח ניחוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד בן"י בוא"ו בן"י ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי הית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדי פעלה והדרה על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואות...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו [וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארירי מי וישנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

מסלול א: אם יש בידכם להשפיע על 354 אנשים שלומדים בסביבתכם באפן קבוע [גגון בית המדרש, ישיבה, או כמה פתי - מדרש ביחד] ללמוד על פי סדר זוהר היומי מחלק ל 354 ימים לשנה.

למוד 6-7 דפים לאחד, לזקח לא יותר מ 12 דקות, אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזוהר הקדוש בבת אחת, ב 12 דקות בלבד!

מסלול ב: אם יש בידכם להשפיע על 177 אנשים שלומדים בסביבתכם באפן קבוע [גגון בית המדרש, ישיבה, או כמה פתי - מדרש ביחד] ללמוד על פי סדר זוהר היומי מחלק ל 354 ימים לשנה.

למוד 12-14 דפים, לזקח לא יותר מ 24 דקות, אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזוהר הקדוש בבת אחת, ב 24 דקות בלבד!

מסלול ג: אם יש בידכם להשפיע על 118 אנשים שלומדים בסביבתכם באפן קבוע [גגון בית המדרש, ישיבה, או כמה פתי - מדרש ביחד] ללמוד על פי סדר זוהר היומי מחלק ל 354 ימים לשנה.

למוד 18-20 דפים, לזקח לא יותר מ 36 דקות, אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזוהר הקדוש בבת אחת, ב 36 דקות בלבד!

מסלול ד: אם יש בידכם להשפיע על 89 אנשים שלומדים בסביבתכם באפן קבוע [גגון בית המדרש, ישיבה, או כמה פתי - מדרש ביחד] ללמוד על פי סדר זוהר היומי מחלק ל 354 ימים לשנה.

למוד 24-28 דפים, לזקח לא יותר מ 48 דקות, אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזוהר הקדוש בבת אחת, ב 48 דקות בלבד!

מסלול ה: אם יש בידכם להשפיע על 45 אנשים שלומדים בסביבתכם באפן קבוע [גגון בית המדרש, ישיבה, או כמה פתי - מדרש ביחד] ללמוד על פי סדר זוהר היומי מחלק ל 354 ימים לשנה.

למוד לערך 52 דפים, לזקח לא יותר מ 96 דקות, אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזוהר הקדוש בבת אחת, ב 96 דקות בלבד!

וְסוּד הַדָּבָר - (שם סה) וְהָיָה טָרָם יִקְרָאוּ וְאֵנִי אֶעֱנֶה עוֹד וְגו'. ומהו (היום) בְּטָרָם? אֵלָּא קִדְם דִּישְׁתַּלְמִימוּ, שְׁבַעִים וּשְׁתַּיִם שָׁנִים אַחַר אֵלֶּף וּמֵאָתַיִם אֵלּוּ חֻבְלֵי הַיּוֹלָדָת, יִתְגַּלּוּ שְׁנֵי מְשִׁיחִים בְּעוֹלָם. וּבְאוֹתוֹ הַזְּמַן נֶאֱמַר, (תהלים כט) וּבְהִיכְלוֹ כָּלוּ אֹמֵר כְּבוֹד, וּכְבֹד פְּרָשׁוּהוּ, (משלי א) כְּבוֹד חֻכְמִים יִנְחִלוּ.

בְּאוֹתָהּ שָׁעָה אֵלּוּ בְּעַלֵי הַתּוֹרָה יִהְיוּ נִכְבְּדִים. אֵלּוּ שֶׁסָּבְלוּ כְּמָה חֻבְלִים וְצִירִים כְּמוֹ הַיּוֹלָדָת, וְהָיוּ מְבֹזִים בֵּין עַמֵי הָאָרֶץ - יִהְיוּ נִכְבְּדִים. וּמִדֵּ - (תהלים כט) ה' לְמַבּוּל יִשָּׁב - לְרַשְׁעִים. אֵין מַבּוּל, אֵלָּא דִּינָם שֶׁל מַבּוּל. כְּמוֹ שֶׁנִּפְתַּחוּ מַעְיָנוֹת תְּהוֹם וְאַרְבַּת הַשָּׁמַיִם נִפְתַּחוּ בְיַמֵי הַמַּבּוּל, אֶף כֹּאֵן יִתְעוֹרְרוּ דִּינָיִם עֲלֵיהֶם לְמַעֲלָה וּלְמַטָּה, עַד שְׁאֵין סוֹף וְתַכְלִית. וְכָל הַבּוֹזִיִּים וְהַבּוֹשָׁה שָׁעֲשׂוּ אַמּוֹת עוֹבְדֵי כּוֹכְבִים וּמַזְלוֹת שֶׁל הַעוֹלָם לְשֵׁם ה' וְלַעֲמֹ, וְכְמָה חֲרָפוֹת שֶׁסָּבְלוּ יִשְׂרָאֵל מֵהֶם עַל שֵׁם ה' - מִכֶּלֶם יִקַּח הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִקְמָה, וְעַל זֶה נִקְרָא אֲצִלָּם, (נחום א) נִגַּם ה' וְנוֹטָר וּבַעַל חֻמָּה.

וּבַחֲרָשׁ הַרְאִשׁוֹן, מִי הוּא רֹאשׁוֹן? זֶה נִיֶּסֶן. שֵׁם הוֹלִידָה אוֹתָהּ חַיָּה, לְקַיָּם מַה שֶּׁפָּרְשׁוּ בְּעַלֵי הַמִּשְׁנָה, בְּנִיֶּסֶן נִגְאָלוּ וּבְנִיֶּסֶן עֲתִידִים לְהִגָּאֵל. וּבִי"ד שְׁלוֹ, (שמות ז) וַיֹּאמֶר כִּי יָד עַל כַּסֵּי יְהוָה. שֵׁם נִשְׁבַּע לְהַעֲבִיר מִהַעוֹלָם וְרַעוּי שֶׁל עֲשׂו עַמְלֻקָּיִים. בְּאוֹתוֹ זְמַן נֶאֱמַר, (שם יב) מִשְׁכּוֹ וּקְחוּ לָכֶם צֹאן לְמִשְׁפַּחְתֵּיכֶם וּשְׁחֲטוּ הַפֶּסַח. מִשְׁכּוֹ - (הושע ז) מִשְׁךָ יָדוֹ אֵת לְצַצִּים.

בְּאוֹתוֹ זְמַן, כַּה אָמַר ה' לְרוּעִים הַפּוֹשְׁעִים בִּי. וַאֲמַר, (יחזקאל יג) וְאֵל אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל לֹא יָבִאוּ. וְאֵלּוּ הֵם רוּעֵי הַצֹּאן, פְּרָנְסֵי הַדּוֹר. וּמִשׁוֹם זֶה נֶאֱמַר עֲלֵיהֶם, (הושע ב) הִנֵּה אֲנֹכִי מִפְתִּיחַ וְהַלְכַתִּיָּהּ הַמְדַבֵּר. (יחזקאל ב) וּנְשַׁפְטֵי אֶתְכֶם וְגו', כֹּאֲשֶׁר נִשְׁפְטֵי אֵת אַבּוֹתֵיכֶם דְּקָטִיל לוֹן בְּמַכַּת חֶשֶׁךְ. (ע"כ רֵעִיא מְהִימְנָא).

יִלְדָה. וְרֹאז דְּמִלָּה, (ישעיה סה) וְהָיָה טָרָם יִקְרָאוּ וְאֵנִי אֶעֱנֶה עוֹד וְגו'. וּמֵאִי (ס"א יוֹבָא) בְּטָרָם. אֵלָּא קִדְם דִּישְׁתַּלְמִימוּ, שְׁבַעִין וְתַרְיִן שָׁנָיו, בְּתַר אֵלֶּף וּמֵאָתָן, אֵינּוֹן חֻבְלִים דִּיּוֹלָדָה, יִתְגַּלְיִין ב' מְשִׁיחִין בְּעֻלְמָא. וּבַהֲהוּא זְמַנָּא (תהלים כט) וּבְהִיכְלוֹ כָּלוּ אֹמֵר כְּבוֹד, וְהָא אוֹקְמוּהָ (משלי ג) כְּבוֹד חֻכְמִים יִנְחִלוּ.

בְּהַיָּא שְׁעָתָא, אֵלִין מְאִרֵי תוֹרָה יְהוֹן נִכְבְּדִים. אֵלִין דְּסָבִילוּ כְּמָה חֻבְלִים וְצִירִין פִּיּוֹלָדָה, וְהוּוּ מְבּוֹזִין בֵּין עַמֵי הָאָרֶץ, יְהוֹן נִכְבְּדִים. וּמִדֵּ (תהלים כט) יִי לְמַבּוּל יִשָּׁב, לְרַשְׁעִיָּא. אֵין מַבּוּל, אֵלָּא דִּינָן דְּמַבּוּל. כְּגוֹנָא דְּנִפְתַּחוּ (בראשית ז) מַעְיָנוֹת תְּהוֹם וְאַרְבַּת הַשָּׁמַיִם נִפְתַּחוּ בְיַמֵי טוֹפְנָא, אוֹף הָכָא יִתְעוֹרוּן דִּינָן לְגַבְיַיהוּ עֵילָא וְתַמָּא, עַד דְּלִית סוֹף וְתַכְלִית, וְכָל בּוֹזִיִין וּקְלָנָא, דְּעַבְדּוּ אוּמִין עוֹבְדֵי כּוֹכְבִים וּמַזְלוֹת דְּעֻלְמָא, לְשֵׁם יְהוָה וְלַעֲמִיָּה, וְכְמָה חֲרוּפִין דְּסָבִילוּ יִשְׂרָאֵל מְנִיְהוּ עַל שֵׁם יִי, מִכֶּלְהוּ נְטִיל נּוֹקְמָא קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְעַל דָּא אֲתַקְרִי, (נחום א) נִגַּם יִי וְנוֹטָר וּבַעַל חֻמָּה לְגַבְיַיהוּ.

וּבַחֲרָשׁ הַרְאִשׁוֹן, מְאֵן רֹאשׁוֹן. דָּא נִיֶּסֶן. תְּמָן אוֹלִידַת הַיָּהּ חַיָּה, לְקַיָּים מַה דְּאוֹקְמוּהָ מְאִרֵי מַתְנִיתִין, בְּנִיֶּסֶן נִגְאָלוּ וּבְנִיֶּסֶן עֲתִידִין לְהִגָּאֵל. וּבִי"ד דִּילִיָּה, (שמות יז) וַיֹּאמֶר כִּי יָד עַל כַּסֵּי יְהוָה. תְּמָן אוּמִי לְאַעֲבְרָא מְעֻלְמָא זִרְעָא דְּעֲשׂו עַמְלֻקָּיִים, בַּהֲהוּא זְמַנָּא (שמות יב) מִשְׁכּוֹ וּקְחוּ לָכֶם צֹאן לְמִשְׁפַּחְתֵּיכֶם וּשְׁחֲטוּ הַפֶּסַח. מִשְׁכּוֹ: (הושע ז) מִשְׁךָ יָדוֹ אֵת לְצַצִּים.

בְּהַיָּא זְמַנָּא, כַּה אָמַר יִי לְרוּעִים הַפּוֹשְׁעִים בִּי. וַאֲמַר, (יחזקאל יג) וְאֵל אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל לֹא יָבִאוּ. וְאֵלִין אֵינּוֹן רוּעִים דְּעֻנָּא, פְּרָנְסֵי דְרָא. וּבְגִין דָּא אֲתַמְר עֲלֵיָּהוּ, (הושע ב) הִנֵּה אֲנֹכִי מִפְתִּיחַ וְהַלְכַתִּיָּהּ הַמְדַבֵּר. (יחזקאל כ) וּנְשַׁפְטֵי אֶתְכֶם וְגו', כֹּאֲשֶׁר נִשְׁפְטֵי אֵת אַבּוֹתֵיכֶם דְּקָטִיל לוֹן בְּמַכַּת חֶשֶׁךְ. (ע"כ רֵעִיא מְהִימְנָא).

ובחדש הראשון, (במדבר כח) מאן חדש הראשון.
 דא איהו חדש, דהאי חיה אתגלייא
 ביה ואתתקפת ביה, ונפקא לעלמא בארבעה
 עשר יום. בארבעה עשר, אלין שאר חיותא,
 דאינון י' לכל סטר, בד' סטרין דעלמא.
 ובספרי קדמאי, איהו י', וחד לכל סטר לארבע
 סטרין, ואינון ארבע עשר. פיון דאינון ארבע,
 מתחבראן ומתתקנון עם אינון עשר דבסטרא
 דימינא, פדין י"ד, בחדוה לאתתקנא חיה דא
 (ס"א לאתקנא סיהרא חיה דא) בתקוניהא.

ובחדש הראשון (במדבר כח), מיהו
 החדש הראשון? זהו חדש שנו
 החיה מתגלית בו ומתחזקת בו,
 ויוצאת לעולם בארבעה עשר
 יום. בארבעה עשר - אלו שאר
 החיות שהן י' לכל צד,
 בארבעת צדדי העולם. ובספרי
 הראשונים, הוא י', ואחת לכל
 צד לארבעה צדדים, והן ארבע
 עשרה. פיון שהן ארבע,
 מתחברות ונתקנות עם אלו
 העשר שבצד ימין, ואז י"ד
 בשמחה לתקן חיה זו (לתקן הלבנה
 חיה זו) בתקוניה.

רבי אלעזר אמר, ודאי הכי הוא. ופא חזי,
 פתיב (שמות יב) משכו וקחו לכם צאן וגו',
 משכו, (בהבירא קדמאח) מאי משכו. פמאן דמשין
 מאתר אחרא, לאתר דא. משכו יומין עלאין
 לגבי יומין תתאין. יומין עלאין אינון שס"ו,
 (דף ר"נ ע"א) פחושפן משכו. יומין תתאין, זמנין
 דאינון שנ"ה, ובזמנא, דאתנהרא סיהרא
 באשלמותא, סליקו למהוי אינון יומין שס"ה,
 פחושפן משכו חסר חד.

רבי אלעזר אמר, ודאי כף הוא.
 ובא ראה, פתוב (שמות יב) משכו
 וקחו לכם צאן וגו'. משכו, (בהביר
 הקדמון) מהו משכו? כמי שמושף
 מקום אחר למקום זה. משכו
 ימים עליונים לגבי ימים
 תחתונים. ימים עליונים הם
 שס"ו, פחושפון משכו. ימים
 תחתונים, פעמים שהם שני"ה.
 ובזמן שמאירה הלבנה
 בשלמותה, עולים להיות אלו
 הימים שס"ה, פחושפון "משכו"
 חסר אחד.

משכו יומין עלאין לגבי יומין תתאין, למהוי
 כלהו פחדא בחבורא חדא. ומאן משין
 לון. אינון עשר דלסטר ימינא, דכתיב בעשור.
 בעשור, בעשרה מיבעי ליה,
 מאי בעשור. אלא ט' אינון
 לכל סטר, ונקודה חדא
 דאזלא באמצעיתא. פגוונא דא והיא נקודה
 אשלימת לעשר ועל דא בעשור פמה דאתמר
 זכור ושמור לשמושא בעשרה אינון יומין
 תשע בההוא נקודה. לחדש הזה יומין דלסטר
 ימינא בגין לאתחברא זאת בזה למהוי פלא
 חד.

משכו ימים עליונים אצל ימים
 תחתונים להיות פלם פאחד
 פחבור אחד. ומיהו שמושף
 אותם? אלו עשר שלצד ימין,
 שכתוב בעשור. בעשור! ?
 בעשרה היה צריך לכתב! מהו
 בעשור? אלא תשע הם לכל צד,
 ונקדה אחת שהולכת באמצע
 פדגמת זה: (ציור למעלה), ואותה
 נקדה משלימה לעשר, ועל זה
 נאמר בעשור, כמו שנאמר זכור
 ושמור, להשתמש בעשרה אלו
 התשעה ימים באותה נקדה.
 לחדש הזה - ימים שלצד ימין
 פדי להתחבר זאת בזה, להיות
 הפל אחד.

ובזמנא דאינון ד' אתקשרו לד' סטרין (מתחברין)

ובזמן שאלו הארבעה נקשרים לארבעה צדדים (מתחברים) עמהם, אז יולדת אותה החיה, והנחש

בְּהַדְיִיחָהּ. כְּדִין אֲוִלִידַת הַהוּא חִיָּה וְחַוִּיָּא אָזִיל לִיָּה וּבַהּהוּא זְמַנָּא מְקַדְשִׁין לְעִילָא לְהַאי חִיָּה וְקָרְאֵן לָהּ כְּבוֹד. וּכְדִין אֲתַקְדַּשׁ מוֹעֲדָא. מַה דְּלָא הָוֵה עַד הַשְּׁתָּא, וּכְעַן קָרְאֵן לָהּ כְּבוֹד, דְּרָא הוּא דְכַתִּיב, (תהלים כט) וּבַהִיכְלוּ כְּלוּ אוֹמֵר כְּבוֹד.

הוֹלֵף לוֹ. וּבִאוּתוֹ זְמַן מְקַדְשִׁים לְמַעְלָה לְאוֹתָהּ חִיָּה וְקוֹרְאִים לָהּ כְּבוֹד. וְאִזּוּ מְתַקְדַּשׁ הַמוֹעֵד, מַה שְּׁלֹא הָיָה עַד עַתָּה, וְעַתָּה קוֹרְאִים לָהּ כְּבוֹד. זֶהוּ שְׁכַתוּב (תהלים כט) וּבַהִיכְלוּ כְּלוּ אוֹמֵר כְּבוֹד.

רַעִיא מְהִימְנָא

רַעִיא מְהִימְנָא

אָמַר רַעִיא מְהִימְנָא. מְלִין אֵלִין סְתִימִין, וְצָרִיף לְמַפְתַּח לֹון לְגַבֵּי חֲבַרְיָא, דְּמֵאן דְּסִתִּים לֹון גְּנִיזִין דְּאוֹרִייתָא, אִיהוּ מְצַעַר לֹון. דְּלְרַשִׁיעֵינֵיא נְהוּרִין דְּרִזִּין, אֲתַחֲרִין לֹון חֲשׁוּכִין. וְאִיהוּ מְתָלָא לְמַמּוֹנָא דְּאִיהוּ גְּנִיז, מֵאן דְּחִפְרֵי לִיָּה, עַד דְּגַלִּי לִיָּה, וְלֹאוּ אִיהוּ דִּילִיָּה, אֲתַהֲדֵר בְּסוּכְלַתְנּוּחֵיהּ בְּחֲשׁוּכָא וְקַבְלָא. וְלִמֵּאן דְּאִיהוּ דִּילִיָּה, נְהִיר לִיָּה. וּבְגִין דָּא, אִית לְפִר נֶשׁ לְגַלְעָא רִזִּין סְתִימִין דְּבִאוֹרִייתָא.

אָמַר הַרוּעָה הַנְּאֻמָּן, דְּבָרִים אֵלִין סְתוּמִים, וְצָרִיף לְפַתַּח אוֹתָם אֲצִל הַחֲבָרִים. שְׁמֵי שְׁסוּתָם לְהֵם סְתִימֵי הַתּוֹרָה, הוּא מְצַעַר אוֹתָם. שְׁלֶרְשָׁעִים, אוֹרוֹת שֶׁל הַסּוּדוֹת חוֹזְרִים לְהִיּוֹת לְהֵם חֲשֵׁף. וְהוּא מְשַׁל לְמַמּוֹן שְׁהוּא גְּנִיז - מִי שְׁחֹפֵר אוֹתוֹ עַד שְׁמוּצָא אוֹתוֹ, וְאִינוּ שְׁלוֹ, חוֹזֵר בְּשִׁכְלוֹ לְחֲשֵׁף וְאִפְּלָה. וְלִמֵּי שְׁהוּא שְׁלוֹ, מְאִיר לוֹ. וּמִשׁוּם זֶה יֵשׁ לְפָן אֲדָם לְגַלוֹת סוּדוֹת סְתוּמִים שְׁבַתּוּרָה.

בְּעֵשׂוֹר - תְּשַׁעָּה הֵם לְכָל כּוּוּן, כְּנֻגַּד תְּשַׁעָּה חֻדְשִׁים שֶׁל הַיּוֹלָדָת, כְּחֻשְׁבּוֹן א"ח. מַהִי יוֹלָדָת? אוֹת ד' מְאָחַד. א"ח, הִיא ט', לְאֲרַבְעָא צְדָדִים שֶׁל אוֹת ד', וְהֵם אֲרַבְעֵים. א"ח - זְכוּר. ד' - שְׁמוּר. הָרִי אֲרַבְעֵים וּשְׁנַיִם.

בְּעֵשׂוֹר: ט' אינון לְכָל סֵטֵר, לְקַבֵּל ט' יִרְחִין דִּיּוֹלָדָה, כְּחֻשְׁבּוֹן א"ח. מֵאן יוֹלָדָת. ד' מִן אָחַד. א"ח, אִיהוּ ט', לְד' סֵטֵרִין דְּאֵת ד', וְאִינוּן אֲרַבְעֵים. א"ח זְכוּר, ד' שְׁמוּר. הָא אֲרַבְעֵין וּתְרִין.

נְשַׁאֲרַר כְּבוֹד, שְׁנַאֲמַר כּוּוּ בְּרוּף שֵׁם כְּבוֹד מְלַכּוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. וְהוּא כְּבוֹד ל"ב, אֲרַבְעַ פְּעֻמִּים לְכָל צַד שֶׁל אוֹת ד', הָרִי ס"ד לְאֲרַבְעָא צְדָדִים - רנ"ו. וּפְרַשׁוּהוּ - כְּבוֹד לְמַעְלָה, ל"ב לְמַטָּה. וּמִשׁוּם זֶה מְיַחֲדִים בְּכָל יוֹם פְּעֻמִּים, שְׁאוּמְרִים בְּהֵם פְּעֻמִּים כְּבוֹד, שְׁהֵם ס"ד. וּפְעֻמִּים ד' ד' מְאָחַד - הָרִי ע"ב. הָרִי ד' שֶׁל אָח"ד הִיא שְׁלֵמוֹת שֶׁל מ"ב שְׁמוֹת, וּשְׁלֵמוֹת שֶׁל ע"ב שְׁמוֹת. וּמִשׁוּם זֶה אוּמְרִים בְּמִזְמוֹר לְדָוִד, (תהלים כד) מִי זֶה מְלֵךְ הַכְּבוֹד ה' עֲזוּז וְגִבּוֹר. וּבְפַעַם שְׁנַיָּה אוּמְרִים, מִי הוּא זֶה מְלֵךְ הַכְּבוֹד. (ע"כ רַעִיא מְהִימְנָא).

אֲשַׁתָּאֵר כְּבוֹד, דְּאֲתַמַּר בֵּיהּ בְּרוּף שֵׁם כְּבוֹד מְלַכּוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. וְאִיהוּ כְּבוֹד ל"ב, ד' זְמַנִּין לְכָל סֵטֵר דְּאֵת ד', הָרִי ס"ד לְד' סֵטֵרִין, רנ"ו. וְאוּקְמוּהָ, כְּבוֹד לְעִילָא, ל"ב לְתַתָּא. וּבְגִין דָּא מְיַחֲדִין בְּכָל יוֹמָא תְרִין זְמַנִּין, דְּאֲמַרְן כְּהוּ תְרִין זְמַנִּין כְּבוֹד, דְּאִיהוּ ס"ד. וּתְרִין זְמַנִּין ד' ד' מִן אָח"ד, הָרִי ע"ב. הָרִי ד' דְּאָח"ד, שְׁלִימוֹ דְּמ"ב שְׁמֵהָן. וּשְׁלִימוֹ דְּע"ב שְׁמֵהָן. וּבְגִין דָּא אֲמַרִין בְּמִזְמוֹר לְדָוִד (תהלים כד) מִי זֶה מְלֵךְ הַכְּבוֹד יי עֲזוּז וְגִבּוֹר. וּבְזְמַנָּא תְנַיִנָּא מִי הוּא זֶה מְלֵךְ הַכְּבוֹד. (ע"כ רַעִיא מְהִימְנָא).

וְהָרִי:

מֵאן הִיכְלוּ. דָּא הִיכְלָא עֲלָאָה פְּנִימָאָה, דְּתַמָּן

זַהר: מִוְהוּ הִיכְלוּ? זֶה הִיכְלָא הָעֲלִיּוֹן הַפְּנִימִי שֶׁשֵּׁם מְתַקְדַּשׁ הַכֹּל. שֵׁם מְקַדְשִׁים לְמִי שְׂרָאוּי

מתקדשא כללא. תמן מקדשין למאן דחזי לאתקדשא. הוה מקדשין ליה בההוא היכללא. בקדמימא אתפתחו תרעין, וחד מפתחא סתימא, אתקין ופתח תרעא חד, לסטר דרום, פדין עאל פהנא רבא בההוא פתחא, ואזדרו בהימיינו, ותקונו. ואתעטר בעטרא דקדושה ולביש חושנא ואפודא, ומעילא דשבעין זגין ורמונין, דאינון (שמות כח) פעמון זהב ורמון. וציץ נזרא דקודשא על מצחיה, דאתקרי ציץ נזר הקדש, ואתקשט בד' בגדי זהב, ובד' בגדי לבן. ועל ההוא ציץ מ"ב אתון מלהטן ביה, ומנצצן עליה, ונהיר כל ההוא היכללא בנהורין עלאין.

להתקדש. איך מקדשים אותו באותו היכל? בראשונה נפתחים שערים, ומפתח אחד סתום מתקן ופותח שער אחד, לצד דרום, ואז נכנס הכהן הגדול באותו פתח ומדרז לחגור אבנטו ומלבושיו, ומתעטר בעטרה של קדושה, ולובש חשן ואפוד, ומעיל של שבעים פעמונים ורמונים, שהם (שמות כח) פעמון זהב ורמון. וציץ נזר הקדש על מצחו, ונקרא ציץ נזר הקדש, ומתקשט בארבעה בגדי זהב ובארבעה בגדי לבן. ועל אותו ציץ יש מ"ב אותיות שלוקטות בו ונוצצות עליו, ומאיר כל אותו היכל באורות עליונים.

אסתחר ההוא מפתחא, ופתח סטרא אחרא דבסטר צפון, פדין עאל לוי, מעשרא דיעקב, דאפריש לקודשא ברין הוא. וכנור דעשר נימין עמיה, ואתעטר בעטרו, וכדין אסתחר מפתחא, ופתח בההוא היכלא חד תרעא, ההוא תרעא דקיימא באמצעיתא, עמודא דלסטר מזרח (דף ר"ז ע"ב) עאל ואתעטר בשבעין עטרין, ואתעטר בארבע אתון, דאינון תריסר. ואתעטר בגלופין דמתן וע' אלף עלמין, ואתעטר בעטרין דסייפי עלמא עד סייפי עלמא, בכמה לבושי יקר, בכמה עטרין קדישין.

מסתובב אותו מפתח ופותח צד אחר שבצד צפון, ואז נכנס לוי, מעשר של יעקב שהפריש להקדוש ברוף הוא. וכנור של עשרה נימים עמו, ומתקשט בקשטיו, ואז סובב המפתח, ופותח באותו היכל שער אחד, אותו שער שעומד באמצע. עמוד שלצד מזרח עולה ומתקשט בשבעים עטורים, ומתקשט בארבע אותיות, שהם שתיים עשרה. ומתקשט בתקיקות של מאתים ושבעים אלף עולמות, ומתקשט בקשטים של סוף העולם עד סוף העולם בכמה מלבושי כבוד, בכמה קשטים קדושים.

אסתחר ההוא מפתחא, ופתח ליה כל תרעין גניזין, וכל תרעין דקדושין טמירין, ואתקדש בהו, וקיימא תמן כמלכא. מתברך בכמה ברכאן, מתעטר בכמה עטרין. פדין נפקי כלהו בחבורא חדא, מתעטרן בעטרייהו כדקא יאות. פיון דנפקי אתער ליה בקשטוי. והאי תיה אתערא, ואזעירת גרמה, מגו רחימו וניה זו מתעוררת וממעטת עצמה מתוך אהבה של השירה.

ומסתובב אותו מפתח, ופותח לו כל השערים הגנוזים, וכל השערים הקדושים הנסתרים, ומתקדש בהם, ועומד שם כמלך. ומתברך בכמה ברכות, ומתקשט בכמה קשטים. אז יוצאים כלם בחבור אחד, מתקשטים בקשטים כמו שראוי פיון שיוצאים, מעורר אותו בקשטיו. איך ממעטת עצמה מתוך אהבה

שֶׁל הַשִּׁירָה? הַמְעִיטָה עֲצָמָה מְעַט מְעַט, עַד שֶׁנִּעְשִׂיתָ נִקְדָּה אַחַת. כִּיִּן שֶׁהִיא הַקְּטִינָה עֲצָמָה (בְּשִׁירָה), אִזּוּ כְּתוּב (שְׁמוֹת ב) וַיִּלְךָ אִישׁ מִבֵּית לְוִי וַיִּקַּח אֶת בֵּת לְוִי. בֵּת לְוִי וְדָא, מִצַּד הַשְּׂמָאל. אִיךָ אוֹחֵז אוֹתָהּ? מוֹשֵׁיט שְׂמָאלוֹ פִּתְחַת רֹאשָׁהּ מִתּוֹף חִבְיָהּ.

וְאִם תֵּאמְרוּ, כִּיִּן שֶׁהִיא נִקְדָּה אַחַת, אִיךָ יְכוּל לֵאחֹז בְּנִקְדָּה קְטָנָה? אֵלָּא אֲצֵל הַעֲלִיּוֹן, כָּל מָה שֶׁהוּא דְּכָר קָטָן, זֶה שֶׁבַח וְזוֹ מַעֲלָה וְגִדּוּלָה בְּגִדּוּל הַעֲלִיּוֹן. מִיֵּד הִכְהֵן הַגְּדוּל מַעוֹרֵר אוֹתָהּ, וְאוֹחֵז בָּהּ וּמְחַבֵּל אוֹתָהּ. שְׂאֵלוֹ הֵיטָה גְּדוּלָה, לֹא יְכוּלִים לְהִתְאַחֵד כָּלֵל. אֲבָל כִּיִּן שֶׁמְקַטְינָה עֲצָמָה, וְהִיא נִקְדָּה אַחַת, אִזּוּ אוֹחִיזִים בָּהּ וּמַעֲלִים אוֹתָהּ לְמַעֲלָה. וְכִיִּן שֶׁמַּעֲלִים אוֹתָהּ וְיוֹשֶׁבֶת בֵּין שְׁנֵי צַדִּדִּים אֵלוֹ, אִזּוּ אוֹתוֹ עֲמוּד שֶׁעוֹמֵד בְּאֲמֻצָּע מִתְחַבֵּר עִמָּהּ בְּחִבָּה שֶׁל נְשִׁיקוֹת, בְּאֲהֶבָה שֶׁל חֲבוּר אֶחָד. אִזּוּ נֶאֱמַר (בְּרַאשִׁית כט) וַיִּשַׁק יַעֲקֹב לְרַחֵל, בְּאֲהֶבָה שֶׁל הַנְּשִׁיקוֹת שֶׁמִּתְחַבְּרִים זֶה בְּזֶה כְּלִי פְרוּד, עַד שֶׁלּוֹקַחַת אֶת הַנֶּפֶשׁ שֶׁל הַעֲנוּגִים כְּמוֹ שֶׁרְאוּי.

בְּשַׁעֲרֵי שְׁלוֹקַחַת אֶת הַנֶּפֶשׁ שֶׁל הַעֲנוּגִים כְּמוֹ שֶׁרְאוּי וְרוֹצֵה לְצוּת לְחִילוּתֶיהָ, מִתְאַסְּפִים בָּלֵם, וְקוֹרְאִים לָהּ מִתּוֹף הַהֵיכָל הַקְּדוֹשׁ: כְּבוֹד כְּבוֹד כְּבוֹד. בְּהֵיכָל הַקְּדוֹשׁ אָבָא וְאִמָּא פּוֹתְחִים וְאוֹמְרִים: מְקַדֵּשׁ מְקַדֵּשׁ. וְאִזּוּ הַלְּבָנָה מִתְקַדְּשֶׁת כְּמוֹ שֶׁרְאוּי. וְאִזּוּ כְּתוּב וּבְחֻדֵשׁ הָרִאשׁוֹן, רִאשׁוֹן וְדָא. וְעַל זֶה נֶאֱמַר מִשְׁכוּ וְגו'. וְעַל זֶה נֶאֱמַר בְּעֶשׂוֹר לְחֻדֵשׁ הַזֶּה. שֶׁמִּתְחַבְּרַת הַלְּבָנָה בְּשִׁמְשׁ, וּמָה שֶׁהֵיטָה לּוֹקַחַת נִקְדָּה אַחַת, כְּאֲשֶׁר יוֹרְדָת, מִתְפַּשְּׁטָת מְעַט מְעַט וּמִתְמַלְאָת, וְנִעְשִׂיתָ אוֹת ה' מְלֵאָה מְכֵל הַצַּדִּדִּים, מִתְקַדְּשֶׁת כְּמוֹ שֶׁרְאוּי.

דְּשִׁירָתָא, הֵיךְ אֲזַעֲרַת גְּרָמָה מִגּוֹ רְחִימוֹ דְּשִׁירָתָא, אֲזַעֲרַת גְּרָמָה זְעִיר זְעִיר, עַד דְּאֲתַעְבְּדִית נִקְדָּה חֲדָא. כִּיִּן דְּאִיהִי אֲזַעֲרַת גְּרָמָה, (בְּשִׁירָתָא) כְּדִין כְּתִיב, (שְׁמוֹת ב) וַיִּלְךָ אִישׁ מִבֵּית לְוִי וַיִּקַּח אֶת בֵּת לְוִי וְדָא, מוֹשֵׁיט דְּשְׂמָאלָא. הֵיטָה אֶחָד לָהּ. אוֹשִׁיט שְׂמָאלָא תַּחַת רִישָׁהּ מִגּוֹ חִבְיָהּ.

וְאִי תִימָא, כִּיִּן דְּאִיהִי נִקְדָּה חֲדָא, אִיךָ יְכוּל לֵאחֹדָא בְּנִקְדָּה זְעִירָא. אֵלָּא לְגַבֵּי עֵילָא, כָּל מָה דְּהוּא מְלָה זְעִירָא, דָּא תּוֹשֵׁב בְּחֵתָא, וְדָא עֵלוּיָא וְרַב כְּרַבּוּ עֵלְאָה. מִיֵּד פְּהֵנָא רַבָּא אֲתַעֵר לָהּ, וְאֶחָד לָהּ, וְחִבִּיק לָהּ, דְּאֵלוֹ הוֹוֵת רַבְרָבָא, לֹא יְכוּלִין לֵאחֹדָא כָּלֵל. אֲבָל כִּיִּן דְּאֲזַעֲרַת גְּרָמָה, וְאִיהִי נִקְדָּה חֲדָא, כְּדִין אֶחָדִין בָּהּ, וְסִלְקִין לָהּ לְעֵילָא, כִּיִּן דְּסִלְקִין לָהּ, וְיִתְבָּא בֵּין תְּרִין סְטָרִין אֵלִין, כְּדִין הוּא עֲמוּדָא דְּקִיָּמָא בְּאֲמֻצְעֵיתָא, אֲתַחְבֵּר בְּהֵדָה בְּחִבְיָהּ דְּנִשְׁיָקִין, בְּרַחֲמֵי דְּחֲבוּרָא חֲדָא. כְּדִין (בְּרַאשִׁית כט) וַיִּשַׁק יַעֲקֹב לְרַחֵל, בְּרַחֲמֵי דְּנִשְׁיָקִין מִתְדַבְּקוֹן דָּא בְּדָא, בְּלֵא פְרוּדָא, עַד דְּנִקְטָא נִפְשָׁא דְּעֲנוּגִין כְּדָקָא יָאוּת.

בְּשַׁעֲרֵי דְּנִקְטָא נִפְשָׁא דְּעֲנוּגִין כְּדָקָא יָאוּת, וּבְעֵינָא לְפִקְדָא לְחִילָהּ, מִתְכַּנְּשִׁין כְּפִלוֹ, וְקִרְיִין לָהּ מִגּוֹ הֵיכָלָא קְדִישָׁא, כְּבוֹד כְּבוֹד כְּבוֹד. בְּהֵיכָלָא קְדִישָׁא אָבָא וְאִמָּא, פְּתַחֵי וְאִמְרֵי מְקוֹדֵשׁ מְקוֹדֵשׁ. כְּדִין יִרְחַא אֲתַקְדֵּשׁ כְּדָקָא יָאוּת. וְכִדִּין כְּתִיב, וּבְחֻדֵשׁ הָרִאשׁוֹן, רִאשׁוֹן וְדָא, וְעַל דָּא מִשְׁכוּ וְגו'. וְעַל דָּא בְּעֶשׂוֹר לְחֻדֵשׁ הַזֶּה, דְּאֲתַחְבֵּר סִיְהֵרָא בְּשִׁמְשָׁא, וּמָה דְּהוֹת (נִקְטָא) נִקְדָּה חֲדָא, כְּדִין בְּחֵתָא אֲתַפְּשֵׁט זְעִיר זְעִיר, וְאֲתַמְלִיָּיא, וְאֲתַעְבְּדִית ה', מְלִיָּיא מְכֵל סְטָרִין, מִתְקַדְּשָׁא כְּדָקָא יָאוּת. (דף ר"נ ע"א).

רעיא מהימנא

רעיא מהימנא

מכתובב אותו היכל, ופותח שער אחר של צד דרום (צפון) בשבעים ושנים עטרות. ואחר כך פותח שער שלישי לצד מזרח בתמשים (ושנים) אורות של חמשים שערי בינה. לבסוף פותח שער אחר של צד צפון (מערב) בשבעים ושנים עטרות, וכלם בחשבון רמ"ח תבות של פרשיות קריאת שמע. ומה שבתחלה היתה אותה חיה קטנה, באותו זמן נגדלת. זהו שכתוב (ישעיהו ו) מלא כל הארץ כבוד, שהוא כבוד עליון ותחתון.

באשר מגיע לח"י עולמות, שבו ח"י ברכות התפלה, ופתח בו פסוק (תהלים נא) אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך. אז העמוד האמצעי מתחבר עמה בתכיבות של גליקות השפתיים, שהם נצח והוד, והלשון הוא צדיק ביניהם. לשון למודים. באותו זמן נאמר, (בראשית כט) וישק יעקב לרחל. ואז קוראים לאותה חיה כבוד כבוד, אז אבא ואמא, מקדש מקדש. אז הירח מתקדש כמו שראוי, ואז נאמר ובחדש הראשון, ראשון ודאי.

ואז משכו. ועל זה נאמר בעשור לחדש הזה, שמתחברת הלבנה הקדושה בשמש, שנאמר בו (תהלים פד) כי שמש ומגן ה' אלהים (צבאות). ומה שהיתה נקדה קטנה, (כמו זה) מתמלאת בלבנה, ואז הוא חדש מלא. והלבנה מתמלאת כמו זה ה', מלא כל הארץ כבודו. בהתחלה חסרה, וקצת בשלמותו. (ע"כ רעיא מהימנא).

רבי חייא פתח, בארבעה עשר יום לחדש פסח וגו'. שהם עובדים לשה. ומשום זה עובדים לשה.

אסתתר ההוא היכלא, ופתח תרעא אחרא דסטר דרום (ד"א צפון) בשבעין ותריין עטרין. לבתר אפתח תרעא תליתאה, לסטר מזרח, בתמשים (ותרין) נהורין, בתמשים תרעין דבינה. לבתר אפתח תרעא אחרא דלסטר צפון (ד"א מערב), בע"ב עטרין, וכלהו רמ"ח בחושפון תיבין דפרשין דקריאת שמע. ומה דבקדמיתא ההיא חיה הות זעירא, בההוא זמנא אתרביאת, הדא הוא דכתיב, (ישעיהו ו) מלא כל הארץ כבודו, דאיהו כבוד עלאה ותתאה.

כד מטי לח"י עלמין, דביה ח"י ברקאן דצלותא, ופתח ביה (תהלים נא) אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך. כדן עמודא דאמצעיתא, אתחבר בהדה בתכיבו דנשיקין דשפון, ואינון נצח והוד, דלשון איהו צדיק ביניהו. לשון למודים בההוא זמנא, (בראשית כט) וישק יעקב לרחל, כדן קראן לההיא חיה כבוד כבוד אבא ואימא, מקדש מקדש. כדן ירחא אתקדשא כדקא יאות, כדן ובחדש הראשון ראשון ודאי.

וכדין משכו. ועל דא בעשור לחדש הזה, דאתחבר סיהרא קדישא בשמשא. דאתמר ביה, (תהלים פד) כי שמש ומגן יי אלהים (צבאות). ומה דהות נקודה זעירא, (ס"א כגוונא דא) אמתמלאת בסיהרא, וכדין איהי החדש מלא. (דף ר"ג ע"ב) וסיהרא אתמלליא כגוונא דא ה' מלא כל הארץ כבודו. בקדמיתא חסר, וכען בשלימו. (ע"כ רעיא מהימנא).

רבי חייא פתח, בארבעה עשר יום לחדש פסח וגו'. אימרא דאיהו פסחא אמאי. אלא דחלא דמצראי, ואלהא דלהון, הנה אמרא. בגין דמצראי פלחין למזל טלה, ובגין

רבי חייא פתח, בארבעה עשר יום לחדש פסח וגו'. שהם עובדים לשה. ומשום זה עובדים לשה.

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופאר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראוי. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מוזרה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' קב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבודו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיד מַלְכוּתָהּ
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעָלְמֵי עָלְמֵינָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנֵן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הֲדִין וְדִי כְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֲנָא וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וַיְשׁוּעָה וְנַחְמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הֲדִין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלָיו. וַיְחוּם וַיְחַמּוּל עָלָיו. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירָהוּ בְּצֵל כְּנָפָיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ. וּלְקַץ הַיָּמִין יַעֲמִידָהוּ. וּמִנְחַל עֵדֶנּוּ יִשְׁקָהוּ. וַיִּצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וַיִּשִׂים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וַיִּלְוֶה אֱלֹוֵי
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוּ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עַמּוּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנִאֲמַר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תְּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעֲרֵים
מְעֻשִׂיָּהּ: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הֲדִין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וַיְחַמּוּל עָלֶיהָ. וַיִּלְוֶה אֱלֹוֵי
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוּ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנִאֲמַר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי ועושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכך הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכך הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

והמשכילים יזדהו

כזה

הרקיע

ומצדדיקי הרבים כמוכבים לעולם ועד

(דניאל יב)

 איצרות הוזהר	 איצרות הוזהר	 איצרות הוזהר	 איצרות הוזהר	 איצרות הוזהר	 איצרות הוזהר	 איצרות הוזהר	 איצרות הוזהר	 איצרות הוזהר	 איצרות הוזהר
כרדא	כרדב	כרדג	כרדד	כרדה	כרדי	כרדיז	כרדיב	כרדיג	כרדיא
כח הוזהר חלק א'	תיקוני הוזהר דף היומי חלק ב'	תיקוני הוזהר דף היומי חלק א'	תיקוני הוזהר עמוד היומי	אדרא רבא וויטא חלק ב' * עם	אדרא רבא וויטא חלק א' * ונספחו עלו	הררי הוזהר ח' ספרים הכל על לך ונע נסת הרבי"	אורות הוזהר י"ב ספרים השבת הרבי"	מאורות הוזהר ט"ז ספרים מאות הוזהר אורות הוזהר	אור הוזהר המחולק ל-354 השנה דולי ישראל * והוזהר * עריכה של שעה
1-34	ל-354	ל-354	ל-354	ל-354	ל-354	ל-354	ל-354	ל-354	ל-354
הוזהר	הוזהר	הוזהר	הוזהר	הוזהר	הוזהר	הוזהר	הוזהר	הוזהר	הוזהר
10	9	8	7	6	5	4	3	2	1
 הוזהר	 הוזהר	 הוזהר	 הוזהר	 הוזהר	 הוזהר	 הוזהר	 הוזהר	 הוזהר	 הוזהר